

ת"ד 3093/12/18 - מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד אשרף עגאג

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 3093-12-18 מדינת ישראל נ' עגאג

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת
נגד
משיב
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
אשרף עגאג
ע"י ב"כ עו"ד מוהנד זייד

החלטה

לפני בקשת המאשימה להבאת ראיות הזמה.

ואלה העובדות הצריכות לעניין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ברכב ללא ביטוח תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה, נהיגה בכיוון ההפוך לכיוון הנסיעה בניגוד לתקנה 37 לתקנות התעבורה, נהיגה ללא רישיון רכב תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, ונהיגה ללא חגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83(א) לתקנות התעבורה.
2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 10/5/18 סמוך לשעה 15:13 נהג הנאשם רכב מסוג טרקטור משא פולריס מ.ר. 7046113 בערערה, או בסמוך לכך, ללא חגורת בטיחות. אותה עת במקום הנ"ל אוטובוס זעיר ציבורי מסוג פורד נהוגה בידי אחד מחמדאן. והנאשם נהג רכבו בקלות ראש בכך שנהג נגד כיוון התנועה, פגע ברכב ב' והתהפך; וכתוצאה נחבל הנאשם חבלה של ממש, שברים מרובים בפנים וכן שבר חוליה C7 ושבר חוליה D6, וכן נגרם נזק לכלי הרכב. בנסיבות אלה נהג הנאשם ברכב ללא רישיון נהיגה מחמת היותו בלתי מורשה לנהיגה; ללא רישיון רכב תקף אשר פקע ב 6.4.17; וללא ביטוח המכסה נהיגתו.
3. הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר בעובדות כתב האישום, והודה בנהיגה במקום ובזמן.
4. מטעם המאשימה העידו: בוחן תנועה-אריק טל אשר הגיש דוח בוחן (ת/2), סקיצה ממצאים ושרטוט (ת/3), תרשים תאונת דרכים (ת/4), לוח תצלומים (ת/5), דיסק תמונות (ת/6); שוטר-בר אל אשר הגיש דוח פעולה (ת/7); הנהג המעורב, והוגשה בהסכמה הודעת הנהג המעורב (ת/8); וכן שוטר-והבי אשר הגיש את חקירת נאשם - הודעת נהג תחת אזהרה (ת/9); והוגשו בהסכמה תע"צ משרד הרישוי (ת/10-11), ותעודות רפואיות (ת/12 - ת/14).

מטעם ההגנה העיד הנאשם; וכן בוחן תנועה-פפיסמדו יצחק אשר הגיש חוות דעת (נ/1).

5. לאחר שמיעת הראיות, היה על הצדדים לסכם טיעוניהם בכתב.
6. בשלב זה עתרה המאשימה להגשת ראיות הזמה, שלא פורט טיבן ומהותן. לטענת המאשימה, מומחה ההגנה תיקן בחקירתו טעויות בחוות דעתו, והוסיף בעדותו קביעות שלא צוינו בחוות דעתו, ולכן, ועל מנת להגיע לחקר האמת שעה שבפני בית המשפט מונחות שתי חוות דעת שונות באשר לאופן התרחשות התאונה, ביקשה להיעתר לבקשה לצורך הגשת ראיות הזמה.

7. ב"כ הנאשם התנגד לבקשה וטען, כי הבקשה הוגשה באיחור כמעט חודש לאחר הדיון האחרון, ימים ספורים לפני תום המועד להגשת סיכומים מטעם המאשימה; כי המאשימה אינה מפרטת מה טיב ראיות ההזמה שהיא מבקשת להביא; וכי חוות הדעת מטעם ההגנה הוגשה מבעוד מועד, והטעויות אינן מהותיות, ואין כל טענות מפתיעות; ועצם העובדה שבפני בית המשפט מונחות שתי חוות דעת שונות ביחס לאירוע התאונה אינה מהווה נימוק להתיר למאשימה להביא ראיות הזמה; וקבלת הבקשה תגרום לנאשם לעיוות דין, בהעדר אפשרות לחקור את המומחה מטעמו בהתייחס לאותה ראיות הזמנה שהמאשימה רוצה להביא ולא פירטה מה טיבה.

דין

8. נקבע, כי "ככלל, על כל צד בהליך הפלילי להביא את ראיותיו "בחבילה אחת" בשלב הדיוני הקבוע לו - התביעה בפרשת התביעה וההגנה בפרשת ההגנה. ואולם, בנסיבות מיוחדות, מתיר החוק לחרוג מכלל זה (ראו: יעקב קדמי סדר הדין בפלילים 1558 (חלק שני, 2009)). כך, סעיף 165 לחסד"פ קובע כלהלן: "בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה". מסעיף זה עולה כי ראיות התביעה המובאות לאחר סיומה של פרשת ההגנה, המכונות "ראיות הזמה", הן ראיות שנועדו לסתור את טענות ההגנה שהתביעה לא יכולה הייתה לצפותן מראש. ראיות ההזמה הן, אם כן, ראיות שהצורך בהצגתן התעורר רק בשלב מתקדם של המשפט, ולעתים הן אף נאספו אך בשלב זה על-ידי באי-כוח המדינה." (בש"פ 6384/19 **סלמאן עאמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.10.2019).

העולה מסעיף 165, כי הבאת עדי הזמה לא מותרת אלא במקרה שבו התביעה לא יכלה לצפות מראש את טענות ועדויות ההגנה. נקבע בפסיקה, כי האפשרות להביא ראיות נוספות להזמה לא תיעשה כעניין שבשגרה. שיקול מרכזי לעניין זה הוא משך הזמן שחלף מאז המועד האחרון להבאת ראיות על ידי המבקש ועד למועד הגשת הבקשה להבאת ראיות נוספות, ומידת קרבתו של מועד אחרון זה לתום ההליך השיפוטי; ושיקול נוסף נוגע ליכולת לצפות מראש את הצורך בהבאת הראיות הנוספות (ראו ע"פ 8653/10 **פלונית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2011) בפסקה 61,62; ותפ"ח (מחוזי נצ') 41219-09-15 **מדינת ישראל נ' אברהים בן תאופיק סלימאן** (פורסם בנבו, 20.11.2017)).

לעניין יכולת הצפיה מראש - ראו ע"פ 8653/10 **פלונית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2011) בפסקה 62.

עוד נקבע, כי "בכמה פסקי-דין, שניתנו בבית-משפט זה, הודגש הצורך לנהוג בזהירות במתן רשות להביא ראיות נוספות, אחרי שנסתיימו ראיות בעלי הדין לפי הסדר הרגיל הקבוע בחוק. ברם, המגמה הברורה בפסקי הדין של בית-משפט זה

היאלמנוע עיוות דין, העלול להיגרם בין לנאשם ובין לאינטרס הציבורי, העלול להיפגע מזיכויו של עבריין עקב משגה של התובע; המגמה היא שלא לחסום לחלוטין את הדרך להבאת ראיות נוספות." (ע"פ 951/80 **יצחק קניר נ' מדינת ישראל**, לה(3) 505 (1981), בעמוד 510).

עם זאת, נפסק כי אין הסעיף מאפשר הבאת עדות הזמה, שכל מטרתה חיזוק ראיות התביעה:

"סע' 165 לחוק אינו כלי בדי התביעה לבצע מקצה שיפורים מקום בו התגלו סתירות בין עדי התביעה לעדי ההגנה בנושאים השנויים במחלוקת. הוא לא נועד לאפשר לתביעה לנסות ולחזק עדות שכבר הובאה, שאם לא תאמר כן הרי שבכל פעם שההגנה מביאה ראיה הסותרת ראיות שהובאו על ידי התביעה, קמה לתביעה זכות להביא ראיות הזמה, ועל כגון דא נאמר "אם כך, אין לדבר סוף". ברוח דברים אלו התבטא נשיא בית המשפט העליון (כתוארו אז) חש' שמגר כאשר אמר: **"אכן, אין להסכים, שההלך הפלילי יהפך לנדנדה אין סופית של עדויות הזמה הדדיות."** (ע.פ. 842/85 הרנוי נ. מד"י פ"ד מב(4) 259) (ת"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 360/96 **מדינת ישראל נ' זאב בושן** (פורסם בנבו, 04.05.1998)).

9. לאחר שבחנתי את טענות באי כח הצדדים ואת מכלול נסיבות העניין שלפני, הגעתי למסקנה כי אין להיעתר לבקשת המאשימה.

10. במקרה שבפנינו, טענת הנאשם באשר למהלך דברים אחר שהוביל להתרחשות התאונה הייתה צפויה; הנאשם הגיש את חוות דעת ההגנה זמן סביר לפני שמיעת פרשת ההגנה; מומחה ההגנה נחקר על חוות דעתו, וכן על התיקונים שערך בה בעדותו; ובתום חקירתו, לא העלתה המאשימה כל עתירה באשר לצורך בהבאת ראיות נוספות.

11. המאשימה הביאה מצידה חוות דעת ועדות בוחן באשר לאופן התרחשות התאונה לגישתה; ועצם קיומה של חוות דעת נגדית מטעם ההגנה באשר לאופן התרחשות התאונה אינו מפתיע; וגם אם אפשר לטעון כי התיקונים שנערכו אינם בתחום הצפויים הסביר של התביעה, הרי שמומחה ההגנה נחקר לגביהם בחקירתו הנגדית; וכאמור לעיל "סע' 165 לחוק אינו כלי בדי התביעה לבצע מקצה שיפורים מקום בו התגלו סתירות בין עדי התביעה לעדי ההגנה בנושאים השנויים במחלוקת. הוא לא נועד לאפשר לתביעה לנסות ולחזק עדות שכבר הובאה" (ת"פ 360/96 **מדינת ישראל נ' זאב בושן הנ"ל**).

12. יתרה מכך, כאמור לעיל, הבאת ראיות נוספות הוא הליך חריג, שיש להראות טעם טוב המצדיק לנקוט בו; והמאשימה כלל לא פירטה בבקשה מה הן ראיות ההזמה אותן היא מבקשת להביא, מה טיבן ומהותן; ולא ציינה איזה טענה נקודתית שבעדות המומחה מטעם הנאשם, שלא היה ניתן לצפותה, היא מבקשת להזים (להבדיל מעצם רשימת השינויים הנטענים בעדות מומחה ההגנה); וברי שבכך אין משום פירוט מספיק כדי לבחון את החשיבות והצורך בראיות הזמה על מנת לתרום לגילוי האמת.

13. לאור האמור לעיל, אני דוחה את בקשה המאשימה להתיר לה להביא ראיות הזמה.

14. התיק נקבע לסיכומים; ובכלל נסיבות העניין, תוך הכרה בצו השעה והאילווצים והמגבלות הנובעים ממנו, המאשימה תגיש סיכום טענותיה עד ליום 1.2.2021.

ב"כ הנאשם יגיש סיכום טענותיו עד לא יאוחר מיום 1.3.21.

בהתאם, המועד למתן הכרעת דין יידחה ליום 4.4.21 בשעה 08.30.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.